

μία μεγάλη πυριτιδαποθήκη, ἐν ᾧ φυλάσσονται ὄπλα καὶ θόρβαι ἀπόθετοι.

Τὸ δλον τῶν ἐν Ἑρζεγοβίνῃ σταθμευόντων στρατευμάτων συνίσταται ὡς ἔξης:

1) Δεκατρία τάγματα πεζοῖκοι κατὰ μέσον ὅρου ἔξ 600 ἀνδρῶν ἔκαστον ὑπὸ ἕνα ταγματάρχην.

2) Δύο τάγματα δροφυλακῆς ἔξ 700 ἀνδρῶν ἔκαστον. Ταῦτα εἶναι κλιμακηδὸν τοποθετημένα ἐπὶ τῶν Δαλματικῶν καὶ Ἑρζεγοβινιακῶν μεθορίων. Εἰ καὶ ἀντεκατέστησαν τοὺς παλαιοὺς βακιθουζούκ, δὲν εἶναι δύως καὶ κρείσσονα τούτων. Προωρίσθησαν δὲ ἴδιας ἵνα ἐσοθῶσιν τὰ τελωνεῖα καὶ ἐπιτηρῶσι τὰς κυνήσεις τῶν γειτόνων.

3) Ἐξ καὶ ἡμίσεια κανονοστοιχίαι, διανεμημέναι ἐπὶ τῶν κυριωτέρων στρατιωτικῶν σαθμῶν.

4) Μία καὶ ἡμίσεια ἥλη ἵππικοι.

Ἐν συνόλῳ εἶναι 9,300 ἀνδρες, μετὰ 90 τηλεόβλων.

Πλὴν τῶν τακτικῶν στρατευμάτων εἶναι καὶ χωροφύλακες (Ζαπτίες) 351 πεζοὶ καὶ 128 ἕφιπποι, ἣτοι ἐν συνόλῳ 479 ἀνδρες.

^{Ἐπειδὴ τὸ τέλος.}

ΦΩΣΦΟΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἡ φωσφόρησις τῶν ὑδάτων τοῦ Ὡκεανοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τῶν φυσικῶν ἐνεκα τοῦ μεγαλείου τῆς. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ὡκεανοῦ πολλάκις κατὰ τὰς νύκτας βαθέος σκότους σπινθηροβολεῖ καὶ λάμπει καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, ὡς ἐὰν ἦτο κεκαλυμμένη μὲν φασμα ἀργύρου ἐκπέμπον ἀπειρίχνη ἡλεκτρικῶν σπινθήρων. Εἰς ἄλλο σημεῖον πάλιν τὰ κύματα ἐκτυλίσσονται, ὡς παμμεγέθεις ὅγκοι διάπυροι ἐκ θείου καὶ ἀσφάλτου. Ἀλλοτε ἡ θάλασσα φαίνεται ὡς ἐκ γάλακτος, τῆς δόπιας τὸ πέρας χάνεται εἰς τὸ βάθος τοῦ δρίζοντος. Πολλοὶ περιγράφουσιν ἐνθουσιωδῶς τοὺς φωτοβόλους ἀστέρας, οἵτινες κατὰ χιλιάδες φαίνονται ἀναπτηδῶντες ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, πολὺ δραυιστέρους τῶν λαμπροτέρων πυροτεχνημάτων μας. Ἀλλοτε πάλιν βλέπει τὶς ὅγκους διαπύρους περιστρεφομένους ὑπὸ τὰ κύματα, ὡσεὶ παμμεγέθεις ἐρυθράς ἐκ πυρὸς σφαίρας, ἡ νέφη φωτοβόλα ὡσεὶ ἐκ φωσφόρου, πλανώμενα ὑπεράνω τῶν κυμάτων ἐν μέσῳ βαθέος σκότους. Ἔνιστε δὲ ὁ Ὡκεανὸς φαίνεται κεκαλυμμένος μὲν ἐπενδύτην ἐκ φωτὸς ἀεικινήτου καὶ κυματίζοντος δρεσειδῶς. Εἰς τὰς θαλάσσας μας ὅταν ταξειδεύῃ τὶς μὲ πλοῖον, τὸ δόπιον ὠδεῖ οὐρίος, βλέπει πολλάκις μυρίας φλόγας ἐρυθρὰς καὶ κυανὰς ἐκ τοῦ σκάφους ἀναπτηδῶσας, δσάκις τοῦτο διασχίζει τὰ κύματα καὶ ἔξέρχεται τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδατος· ἢ ταν δελφίνες μακρόθεν παίζουσι καὶ διασχί-

ζουσι τὴν θάλασσαν, ἀφίνουσιν ἵχνη τῆς διαβάτεως των διὰ σπινθηροβολοῦντος καὶ ἐντατικοῦ λευκοῦ φωτός.

Ἡ πρωτίστη αἰτία, κατὰ τὸν Οὐμβόλδον, τοῦ ποικιλοχρόου τούτου φωτὸς εἶναι ἀπειρία θαλασσίων μικροσκοπικῶν ζωϋφίων πεπροκτισμένων διὰ φωσφορήσεως. Διὰ τοῦ μικροσκοπίου καθωρομένη ἐν τῷ σκότει σταγῶν θαλασσίου ὑδατος, παρουσιάζει ἀπειρίαν τοιαύτην ζωϋφίων λαμπυρίζόντων, ὃν τὸ μεγαλήτερον δὲν ὑπερβαίνει τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου. "Οταν τὰ ζωύφια ταῦτα δὲν ἀναδίδουσι πλέον φῶς, ἀρκεῖ γ' ἀναμίξη τις δλίγον οἰνόπνευμα εἰς τὴν σταγόνα τοῦ ὑδατος, ὅπως ἐρεθιζόμενα φωσφορήσωσιν ἐκ νέου.

"Ἐτερος φυσιοδίφης, διύλιστας ἐπανειλημμένως θαλάσσιον ὑδωρ, ἀπεχώρισε τὰ ζωύφια ταῦτα, ὃν 4 ἑκατομμύρια ἔχόρουν εἰς ἓν κυβικὸν ἐκατοστόμετρον. Δύνανται δὲ νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ ἡλεκτρισμοῦ πεπληρωμένα νέφη, τὰ τὰς ἀστραπὰς καὶ τοὺς κεραυνοὺς παράγοντα.

TIM. A. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΉΙΚΟΣ;

"Ος ἡθικὸς ἄνθρωπος θεωρεῖται ἐκεῖνος, δοτις, ἀρ' οὗ σταθμίσας πρᾶξιν τινα εὑρεν αὐτὴν δικαίαν, πράττει αὐτὴν μόνον καὶ μόνον διότι βλέπει διεφείλει νὰ τὴν πρᾶξη, καὶ διὰ μόνον τὸν λόγον διεφείλει εἶνε δικαία.

V. COUSIN.

ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΤΗΣ ΚΑΣ...

Μήν κλαῖτε, καὶ εἰν' ἀγγελόπουλο,

Δὲν ἡταν παιδί σου.

'Εντο μὲ τ' ἄλλα ἔχορες

Παιδία τοῦ Παραδείου,

Τὸ μαῦρο ἐπαραστάτησε,

'Σ τὰ σύγνεφα ἐπλανῆθη,

Καὶ σώπεσε 'ς τὰ στήθη.

Καὶ ὁ Πλάστης σὰν δὲν ἀκουσε

Τ' ὠρατό του τὸ τραγοῦδι,

'Σὰν εἰδε, ἀφοῦ τὰ ἐμέτρησε,

Πώς λείπει ἐν ἀγγελούδι,

"Εστειλ' εὐλὺς κάτου 'ς τὴ γῆ

Νὰ πάσουν τὸ παιδί του,

Καὶ τώρα εἶναι μαζῆ του.¹

Κλασσικὸς (-ή, -όν), λέξις κοινὴ πατσῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, σημαίνει ἔξαίρετος, ἀξιόλογος, ἐντελῆς, διό καὶ μιμήσεως ἄξιος· κυρίως δὲ εἶναι λατινική. Classici ἐλέγοντο ἐν Ῥώμῃ οἱ εἰς τὴν πρωτην τάξιν ἀνήκοντες πολῖται κατὰ τὴν ὑπὸ Σερουΐου Τουλλίου γενομένην διαίρεσιν τῶν πολιτῶν εἰς κλάσσεις (classes), ἣτοι τάξεις, δρισθείσας κατὰ τίμημα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἡμέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου δὲν συνέτελεσαν δμοίως πάντα τὰ ἔθνη, ἀλλὰ τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δὲ ἡττον, διεκρίθησαν ὑπὸ τῶν νεω-

1. A. Μαρτζώκης.